

Rozjímanie na nedeľu 19. týždňa v Cezročnom období (cyklus C)

Rozjímanie na nedeľu 19.
týždňa v Cezročnom období
(cyklus C). Navrhované témy
sú: bdieť s nádejou; „Strážca, čo
s nocou?!“; strážiť poklad.

ČÍTANIA na túto nedeľu nás
vyzývajú, aby sme boli vždy bdelí a
očakávali príchod Pána. V liste
Hebrejom svätý autor oslavuje
veľkosť viery patriarchov: „S vierou
poslúchol Abrahám, keď bol
povolaný, aby šiel na miesto, ktoré
mal dostať ako dedičstvo; išiel a ani

nevedel, kam ide, (...) lebo čakal na mesto s pevnými základmi, ktorého staviteľom a tvorcom je Boh“ (Hebr 11, 8.10). V prvú veľkonočnú noc v Egypte – pripomína nám kniha Múdrosti – keď Izraeliti boli oslobodení z otroctva a povolání, aby boli Božím ľudom, Jahve ich požiadal, aby čakali na prechod Pána „s dobrou myslou“, obetujúc obety, bdelí a postojačky (porov. Múd 18, 6-9). Potom rok čo rok ľud slávil Veľkú noc na pamiatku oslobodenia s tým istým očakávaním a pozornosťou: Boh opäť prechádza okolo nás.

Krstom sme sa stali súčasťou nového Božieho ľudu, ktorým je Cirkev, a očakávame, že jedného dňa zdedíme zaslúbenú zem v nebi. Teraz, v našom každodennom živote, nás Pán hľadá a vychádza nám v ústrety. Ježiš si pre svojich učeníkov želá rovnaký postoj bdelosti: „Bedrá majte opásané a lampy zažaté! Budte podobní

ľuďom, ktorí očakávajú svojho pána, keď sa má vrátiť zo svadby, aby mu otvorili hneď, ako príde a zaklope. Blahoslavení sluhovia, ktorých pán pri svojom príchode nájde bdieť. Veru, hovorím vám: Opáše sa, posadí ich k stolu a bude ich obsluhovať“ (Lk 12, 35-37).

Viera nás podnecuje žiť takto: bdelo a pripravené. S pomocou milosti je v našich silách tento postoj: nepoľavovať v bdelosti a zostať pozorní na príchod Pána. „Viera je základom toho, v čo dúfame“ (Hebr 11, 1), ňou veriaci získava pevnú istotu Božích sľubov a predčasné vlastníctvo nebeských dobier. Táto živá viera – v ktorej môžeme rásť – nás vedie k presvedčeniu, že to, čo nevidíme, sa naplní v okamihu, ktorý určí Boh. Tak v duši rastie túžba a dôvera v Boha: srdce sa učí čakať bez únavy, zakorenené v prítomnosti a otvorené tomu, čo má prísť. „Aj v temných chvíľach života,“ hovorí Lev

XIV, „keď čas plynie bez toho, aby nám dal odpovede, ktoré hľadáme, prosme Pána, aby znovu vyšiel a dosiahol nás tam, kde na neho čakáme“[1].

V STAROVEKU mali opevnené mestá na veži strážcu, ktorý v noci zostával na najvyššom mieste, strážil ľudí a hľadel na východ, čakajúc na znamenia nového dňa. Ten, kto stál v tme mesta, občas zakričal: „Custos, quid de nocte?“, Strážca, ako je s nocou? Strážca, čo s nocou? (Iz 21, 11). Strážca, ktorý venoval veľkú pozornosť všetkým znameniam, zvolal: „Na hliadke, Pane, stojím vo dne stále, na svojej stráži ja stojím celú noc“ (Iz 21, 8).

Na základe tohto obrazu svätý Josemaría povzbudzoval kresťanov, aby v sebe pestovali rovnaký postoj

bdelosti: „Strážca, bdej! Kiež by si si aj ty navykol mať počas týždňa svoj *deň bdelosti*, počas ktorého by si sa odovzdal viac, s ešte láskyplnejšou bdelosťou žil malé detaily, trochu viac sa modlil a umŕtvoval. Predstav si, že Cirkev je ako veľké vojsko pripravené na boj. A ty v rámci toho vojska brániš *čelo*, kde sa odohrávajú útoky a protiútoky. Rozumieš? Táto pohotovosť ťa priblíži viac k Bohu a pohne ťa k tomu, že svoje dni, jeden za druhým, premeníš na dni bdelosti“[2].

Vďaka viere vieme, že Kristus prechádza okolo nás a volá nás. V každom okamihu očakáva od nás veľkorysú odpoveď. Objavujúc prítomnosť Pána v každodenných okolnostiach, učíme sa „prežívať každý okamih z perspektívy večnosti“[3]. S týmto vnútorným postojom všetko, čo robíme, malé alebo veľké, dôležité alebo nedôležité, môže byť cestou, ktorá

vedie k Bohu. Nič nie je teda ľahostajné. Ako opakoval zakladateľ Opus Dei: „Všetko rob z Lásky. — Tak už nebudú malé veci; všetko bude veľké. — Vytrvalosť v maličkostiach, z Lásky, je hrdinstvo“[4].

„AJ VY buďte pripravení,“ povedal Ježiš svojim učeníkom, „lebo Syn človeka príde v hodinu, o ktorej sa nenazdáte“ (Lk 12, 40). Na prvý pohľad by sa mohlo zdať, že táto ostražitosť skrýva strach z Boha alebo strach z vlastného zlyhania. Je to však práve naopak. V tej istej reči Ježiš objasňuje význam svojich slov: „Neboj sa, maličké stádo, lebo vášmu Otcovi sa zapáčilo dať vám kráľovstvo“ (Lk 12, 32). Ostražitosť nie je výsledkom úzkosti ani príležitosťou na nepokoj. Naša nádej spočíva v tom, že vieme, že sme dedičmi Božieho kráľovstva,

kráľovstva, ktoré už je aj naše. Všetko osobné úsilie je ovocím lásky, ktorú túžime a neúnavne hľadáme. „Náš pobyt na zemi, ktorý má byť krokom k Bohu – písal blahoslavený Álvaro – sa stáva časom neúnavného boja, časom svätého, spoluvykupiteľského zápasu, zvereného Božiemu rodu, dcéram a synom svätej Márie (...). Z Božieho povolania sme vážne oddaní tomuto krásnemu boju lásky a pokoja“[5].

„Čakajme na jeho príchod; nech nás nezastihne v spánku“[6], kázal svätý Augustín. Naša pozornosť, boj proti spánku, ktorý by nás mohol paralyzovať, je zameraná práve na starostlivosť o tieto Božie dary, ktoré sme dostali v Cirkvi, lebo máme „poklad v nebi, kde sa zlodej nedostane a kde ho neničí“ (Lk 12, 33). Bdiť „znamená bojovať za to, aby sme boli dobrými kresťanmi“[7], starať sa o náš poklad zo všetkých síl, ako nás o to žiada Ježiš, „lebo kde je

váš poklad, tam bude aj vaše srdce“ (Mt 6, 21). Úsilie chrániť tento zverený poklad môže niekedy znamenať určitú vnútornú napätosť, ale je to boj naplnený optimizmom a nádejou, vedomí si toho, že nejde o studenú a nepríjemnú vojnu, ale o bdenie v láske, ktoré nás vedie k usilovnej práci na posvätení nášho sveta, starostlivosti o našich bratov a priateľov. Tak kresťan radostne odpovedá „na Boží hlas, ktorý ho volá (...): strážca, bdej!“[8].

Ak si uvedomujeme, že sme veľa dostali, budeme bdieť so zmyslom pre zodpovednosť, lebo vieme, že ten, „kto mnoho dostal, od toho sa bude mnoho požadovať, a komu veľa zverili, od toho budú viac žiadať“ (Lk 12, 48). V tomto boji máme pomoc Panny Márie. „Ona nás vždy počúva, je vždy blízko nás a ako Matka Syna má podiel na moci Syna, na jeho добрote. Môžeme vždy vložiť celý

svoj život do rúk tejto Matky, ktorá je vždy blízko každého z nás“[9].

[1] Lev XIV, *Audiencia*, 4-VI-2025.

[2] Svätý Josemaría, *Brázda*, bod 960.

[3] Svätý Josemaría, *Boží priatelia*, bod 239.

[4] Svätý Josemaría, *Cesta*, bod 813.

[5] Blahoslavený Álvaro, *Rodinné listy (II)*, bod 249.

[6] Svätý Augustín, *Reč 361*,19.

[7] Svätý Josemaría, *List 28-III-1973*, bod 9.

[8] Svätý Josemaría, *List 24*, bod 16.

[9] Benedikt XVI, *Homília*, 15-VIII-2005.

.....

pdf | document generated
automatically from